

2022-2023

teatre de

capdepera

Cicle
teatre i
salut mental
a Capdepera

Cicle 2022-2023

teatre i salut mental

a Capdepera

Diumenge
6
novembre
19:00h

Tenim un do
de Manuel Serrano
Estepa Teatre. Estel de Llevant

Diumenge
4
desembre
19:00h

Jutipiris
de Manuel Serrano
Produccions de Ferro

Diumenge
29
gener
19:00h

Retrats
de Catalina Florit.
Afler Teatre

Diumenge
5
febrer
19:00h

El sense espai
de Lara Diez
Quintanilla

Flyhard Produccions
Sala Flyhard

Amb el suport de:
l'Institut de Cultura de
l'Ajuntament de Barcelona i
l'Institut Català de les
Empreses Culturals.

Diumenge
12
març
19:00h

Dilluns
13
març
matinal per
l'IES
Capdepera

Nua d'Ann Perelló
i Andrea Ros.
Coproducció d'Ann
Perelló amb el teatre
Principal de Palma i
col.laboració amb
la Sala Versus Glòries
i la Sala Flyhard.

Diumenge
2
abril
19:00h

Marçala
un monòleg de Bàrbara Nicolau.
La Casa amb parquet A.C

Diumenge 6 de novembre a les 19.00h.

TENIM UN DO

de Manel I. Serrano.

Companyia Estepa Teatre. Estel de Llevant.

Intèrprets: Agustí García, Joan Genovard, Miquel Gomila, Miquel Jaume, Maria Bel Llaneras. Abdel El Miri, Alícia Olivares, Nena Perelló, Antoni Ramon, Teresa Riart, Carme Serrano, Esther Sierra, Antoni Sitges i Arcen Torres.

Sinopsi: Un bon dia, un grup d'irreductibles somiatruïtes varen decidir abaixar-se del món i fer-se enfora de qualsevol govern mundial i fundar el seu propi llogaret a una oficina de correus abandonada; aquesta no-pàtria va rebre el nom d'Helpo. (*HELPO: ajuda en esperanto.)

TENIM UN DO és una obra teatral escrita amb el cor i els ulls del dramaturg Manel I. Serrano Servera, que ha conviscut i treballat amb el nostre grup de teatre, Estepa. De fet, l'autor dedica alguns passatges d'aquesta obra a interpretar la problemàtica de la Salut Mental a la nostra societat mitjançant algunes metàfores poètiques.

Diumenge 4 de desembre a les 19.00h

JUPIRIS de Manel I. Serrano.

Produccions de Ferro.

Direcció: Catalina Florit

Intèrprets: Àlvar Triay i Guillem Galmés.

Sinopsi: En Pere i en Blai són tiet i nebot, però sobretot dos amics. Cada dia comparteixen confidències i jocs al bosc de devora ca seva. Aquell dia, però, és diferent: en Pere, un home carregat d'inseguretats, ha d'explicar al seu nebot, amb síndrome X fràgil, que un familiar molt proper ha mort. Un tema desconegut per als dos.

Jutipiris parla dels vincles entre dues persones, de la mort, la màgia, les discapacitats intel·lectuals i socials, de la comunicació sentimental.

Diumenge 29 de gener a les 19.00h.

RETRATS de Catalina Florit.

Aflel Teatre.

Direcció de Catalina Florit

Intèrprets: Esther Anyó, Berta Vidal i Catalina Florit

Sinopsi: Què ocorre quan li donem veu a aquelles persones a les que la societat ha preferit callar, o fer veure que no existien?

Quina importància té una dona de 87 anys que fa ganxet per passar la por a la mort? Els motius d'una dona anònima per voler o no voler ser mare? Les inquietuds i pors d'una nena que somia el seu futur? Les situacions que porten a una dona a odiar el seu cos o a patir una depressió?

Per nosaltres, tota.

Benvingudes al nostre Tour nocturn. A la nostra autòpsia arqueològica d'una comunitat: les dones, i la seva salut mental.

Diumenge, 5 de febrer a les 19.00h.

EL SENSE ESPAI de Lara Díez Quintanilla.

Flyhard Produccions SL / Sala Flyhard

Amb el suport de: l'Institut de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona i l'Institut Català de les Empreses Culturals.

Autoria i direcció: Lara Díez Quintanilla

Repartiment: Montse Morillo/Lara Díez Quintanilla/ Francesca Vadell

Gemma Polo/Anna Pérez Moya

Ajudantia de direcció: Francesca Vadell

El **sensespai** és un no-lloc on s'experimenta el tot. Les criatures que hi habiten s'apropen a nosaltres en nom de l'amor amb la missió d'alliberar-nos. Però ho han de fer amb una condició: No poden explicar-nos la seva procedència. Si ho fessin, les paraules esdevindrien límits i els límits generarien un espai que faria desaparèixer catastròficament el seu univers i elles quedarien exiliades per sempre.

El **sensespai** va ser el projecte final de la graduació de Lara Díez Quintanilla en "Psicoterapeuta de grups i famílies" impartit pel Grup Alfa. Va ser un intent de personificar i fer tangible una part de la realitat i el dolor que hi ha darrere de l'etiqueta diagnòstica de TLP (Trastorn límit de personalitat).

Diumenge, 12 de març a les 19.00 h
Dilluns 13 matinal per a l'IES Capdepera.

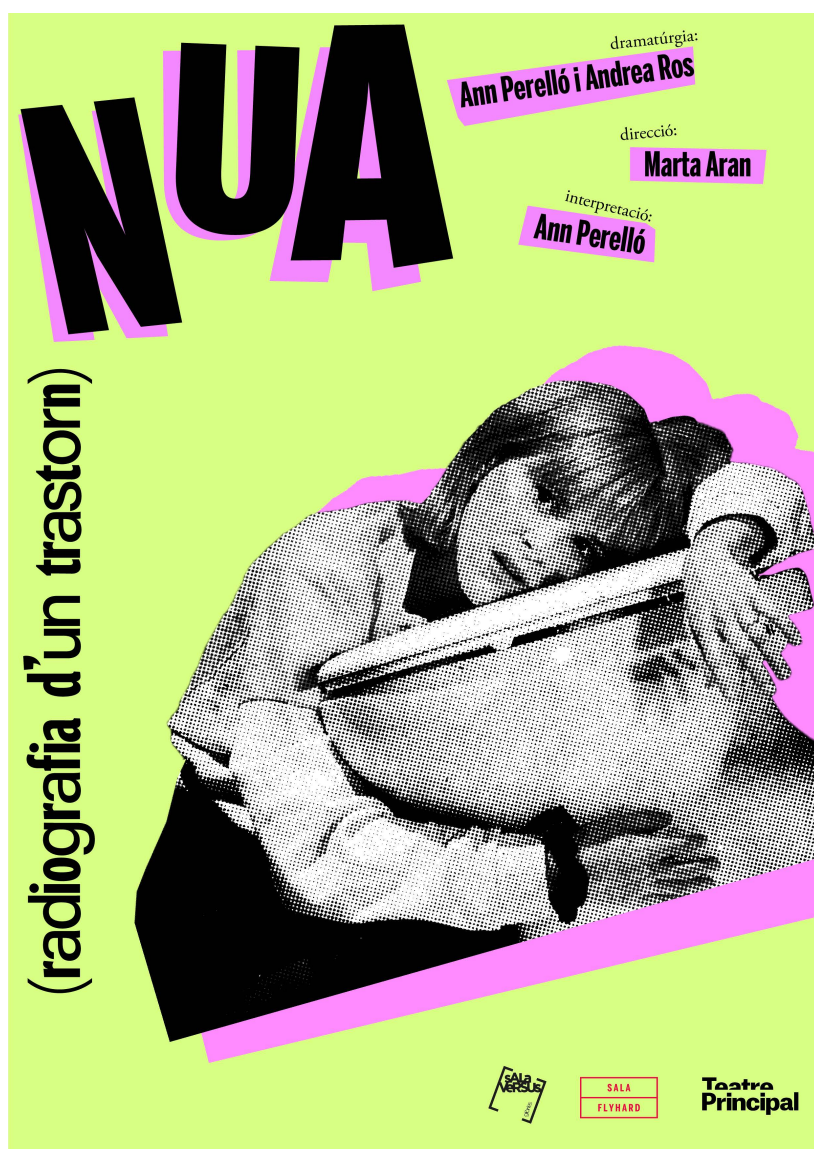
NUA

d'Ann Perelló i Andrea Ros.

Coproducció amb el teatre Principal de Palma i col·laboració amb la Sala Versus Glòries i la Sala Flyhard.

Premi ATAPIB a la millor intèrpret 2021

SINOPSI: Tornar a casa després d'anys de viure fora i trobar-te amb els fantasmes dels quals vas fugir. O podríem dir monstre, quan es tracta d'un trastorn d'alimentació. D'això parlarem a *NUA (radiografia d'un trastorn)* en primera persona i sense filtres. De com aquest trastorn va impregnant cada cèl·lula del teu cos i es converteix en una veu que et posseeix. De com la societat ens imposa (sovint de manera aparentment innocent) uns cossos i uns judicis que fan que visquem en una constant restricció/abús, fins i tot quan es parla de la "bellesa real". De com a totes ens afecta. De com la suma de vivències ens va estrenyent més i més la cotilla fins a ofegar-nos. I de com d'això també se'n surt.

Diumenge, 2 d'abril a les 19h.

MARÇALA

Dramatúrgia i interpretació: BÀRBARA NICOLAU

Direcció: MONTSE BONET

Coproducció del Teatre Principal

MARÇALA narra la vida d'una dona extraordinària a qui la història ha oblidat. Un monòleg que preten fer-li justícia històrica i restaurar la seva memòria. Ens parla de rebel·lia, d'una valentia quasi eixelebrada, de l'alegria de viure, del dret a la llibertat i les conseqüències de ser una mateixa. Ens parla de la força castradora del patriarcat, de les dobles morals o de les suposades malalties mentals.

Però **MARÇALA** també és una necessitat profunda i personal de parlar dels secrets i els silencis de família, del dret a saber i de la injustícia històrica vers la dona.

La història té com a punt de partida un regal que n'Antònia em va fer de nina i que ara pren una simbologia especial: un ocell de **vímet tancat dins una gàbia**.

